WALT DISNEY'S

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Donald Duck

waagt het er op !

Nr. 50 14 DEC. 1963
35 CT. - ABONNEES 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Als er een onderwijzer of onderwijzeres ziek is op school, valt oma wel eens in. Vroeger is oma zelf onderwijzeres geweest en 'n strenge, hoor. Maar dat moest wel, anders was het een janhoel in haar klas geworden. Want oma heeft veel leerlingen gehad die vol ondeugende streken zaten. „Het is met de kinderen van nu net als vroeger," zegt ze vaak. „Je hoort wel eens dat ze veel ondeugender zijn geworden, maar daar merk ik niets van. Ik kan ze best de baas!"

Nou, dat is waar. Kwik, Kwek en Kwak hebben voor haar veel meer ontzag dan voor hun eigen juf. „Als oma je aankijkt," zeggen ze, „durf je gewoon niets stouts meer te doen!"

Waar oma helemaal geen weet van beeft en ook geen weet van wil hebben, is van de nieuwe spelling. Als zij les geeft, moeten de kinderen „zoo" schrijven en „slooten" en „vleesch". „Al die nieuwigheden zijn malle fratsen," vindt ze. „De goeie, ouwe tijd was altijd de beste en dus was de spelling dat ook." En daar blijft het dan bij.

Maar laatst hebben die ondeugende Kwik, Kwek en Kwak haar fijn bij de neus gehad. Met een heel zorgelijk gezicht kwamen ze bij oma en vroegen haar: „Oma, hoe schrijf je toch eigenlijk televisie?"

Nou, oma, die zich heel goed wilde houden, zei: „Ach, jongens, zo natuurlijk! Wisten jullie dat niet?" En ze schreef **teelevissie.**

„O ja?" vroeg Kwik met een strak gezicht. „Ik dacht zó!" En bij schreef **televisie.**

„Ach, jullie met die nieuwe spelling altijd!" gromde oma. „Ik heb het altijd zo geschreven, dus schrijf ik het nóg zo!"

„Hahaha!" lachten Kwik, Kwek en Kwak in koor. „In uw jeugd bestond televisie niet eens. Dus boe kunt u het dan zo geschreven bebben?" Tja, daar kon oma geen antwoord op geven. Maar... boos is ze niet geworden op de jongens.

OOM DONALD

OOM DONALDS BRIEVENBUS

RINIE BRINKMAN, VROOMSHOOP. Oei, wat ondeugend van je om een brief onder de les te schrijven! Het is maar goed dat de juffrouw 't niet gezien heeft, anders had ik je brief vast niet gehad. Schrijf je me de volgende keer thuis?

GODEKE DONNER, A'DAM. Ben je geslaagd voor je zwemdiploma? Knap hoor, dat je van de hoge kunt duiken. Zwemmen is misschien wel de belangrijkste sport in ons land, dus het is erg fijn als je bet kunt. Dag Godeke.

ANKIE HAGENAARS, VALKENSWAARD. Hoe vind je het op de MMS, Ankie? Het is 'n mooie opleiding voor meisjes. Nou, of het in Valkenswaard prachtig is! Ik zou er, eerlijk gezegd, best willen wonen. Heerlijk, die bossen!

MIEKE DER KINDEREN, UITHOORN. Toe, Mieke, nu je in de **Brievenbus** staat schrijf je toch nog wel een keertje? Of ben je een beetje boos? Nu niet meer, hè? Ik krijg altijd zoveel brieven, dat er heus wel eens een paar blijven liggen!

Jullie brieven zijn altijd van harte welkom! Schrijf zoveel je wilt aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam. Schrijf op de achterkant van de envelop duidelijk je naam en adres en in de linkerbovenhoek: **Oom Donalds Brievenbus.**

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG NR. 50

Van links naar rechts invullen: 1. lofzang, 2. overtreffende trap van veel, 3. hoofdstad van Oostenrijk, 4. harde steensoort, 5. kaarsenstandaard, 6. rolletje tabak in dun papier, 7. te voet gaan, 8. vrucht, 9. zeer smalle straat, 10. naam van een boomsoort, ook meisjesnaam.

Heb je de juiste woorden ingevuld, dan lees je in de middelste rij roodgekleurde hokjes van boven naar beneden de naam van iets wat in deze tijd van het jaar goed van pas komt. Schrijf die naam op een briefkaart en stuur die vóór 19 december 1963 aan **Donald Duck**, Postbus 792, A'dam.

Vergeet niet duidelijk je naam en adres op de briefkaart te vermelden.

Zet bovendien in de linkerbovenboek op de **adreszijde** „Oplossing 50". Veel succes!

✱ PRIJZEN ✱

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs, jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: een badmintonspel; 20 vierde prijzen: een boek.

OPLETTEN ALLEMAAL

De winnaars van prijsvraag no. 43 zijn:

1e prijs: horloge: H. Atsma, **Sneek.**
2e prijs: houwdoos: Hans Bueno de Mesquita, **Amsterdam.**
3e prijs: badmintonspel: N. de Putte, **Brussel-14 (Blg.);** L. Doppenberg, **Slootdorp;** R.-M. v. Beek, **Rijen;** J. Roemers, **Schiermonnikoog;** R. Verburg, **Utrecht;** D. Rolff, **Den Haag;** R. Polderman, **Vlissingen;** N. Wildschut, **Maastricht;** H. Marks, **Culemborg;** W. Egberts, **Rotterdam-21.**
Boek: G. Blaauw, **Weiteveen?** G. Luyten, **Heer (L.);** C. Visscher, **Uithuizermeeden;** A. Fung Fen Chung, **Nw. Nickerie (Snr.);** Gerrie Peters, **Twello;** G. Verwoerd, **Opheusden;** W. Verbeek, **Naarden;** W. Stevenhagen, **Bovenkerk;** Martina Beuker, **Croydon (Eng.);** H. Oosterhoff, **Groningen;** I. Janssen, **Nijkerk;** B. Burger, **Roosendaal;** G. de Graaf, **Apeldooro;** A. P. v. d. Meer, **Wijckel (Fr.);** M. Koning, **Bergschenhoek;** R. de Graaf, **Amstelveen;** I. Conijn, **Wormer;** Flip Schoenman, **Wapenveld;** D. Beekwilder, **Den Bosch;** G. v. Maurik, **Ochten.**

De oplossing van prijsvraag no. 48 luidt: **VLIEG, MUG.**

WALT DISNEY

Donald Duck WAAGT 'T ER OP

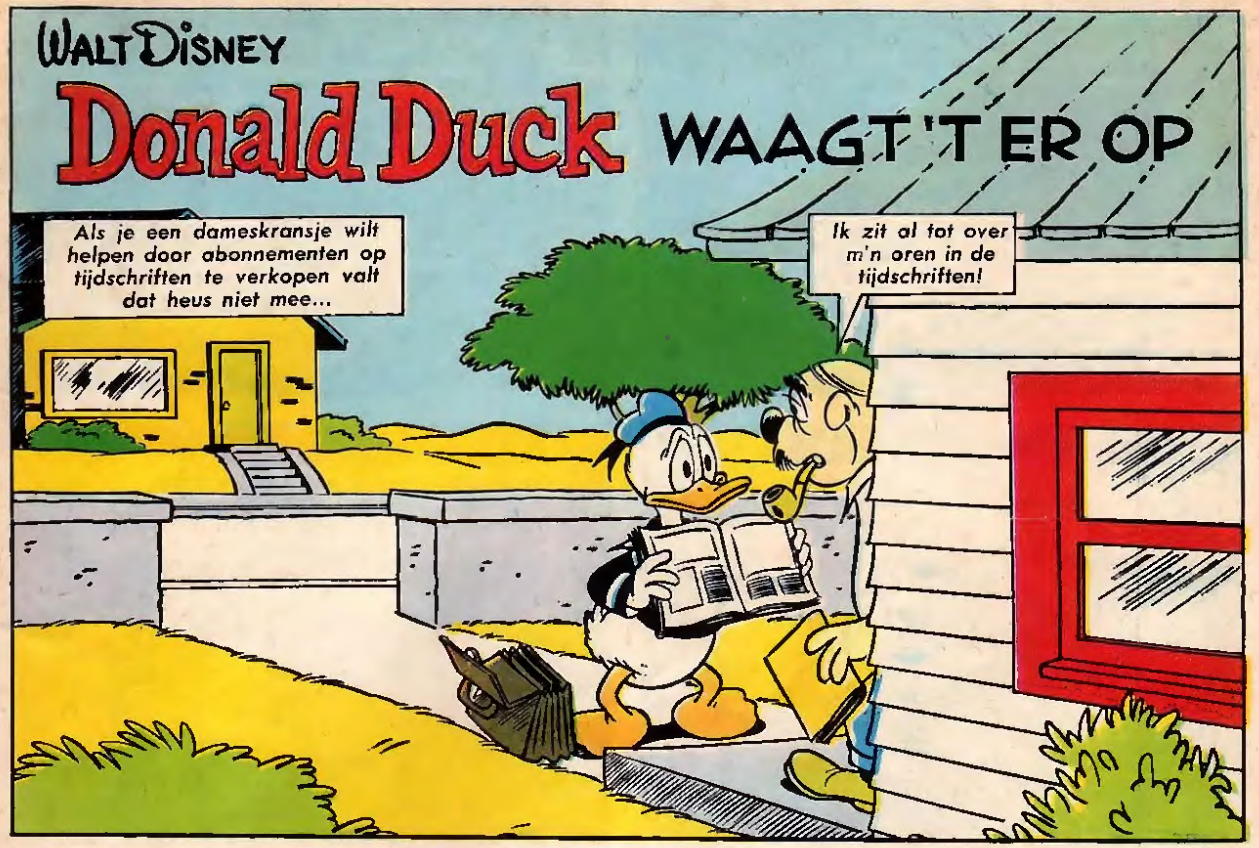

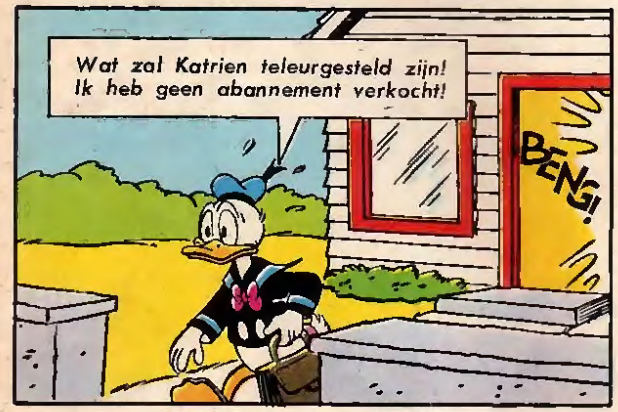

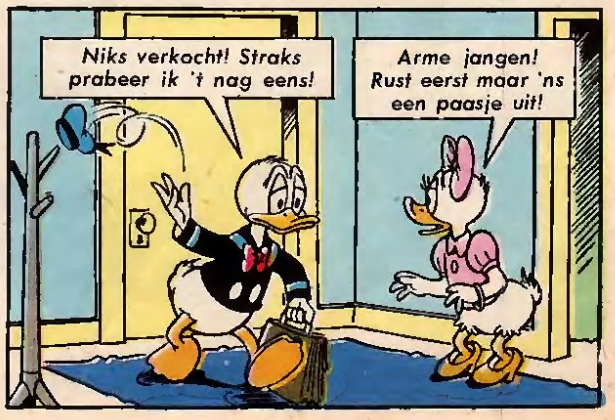

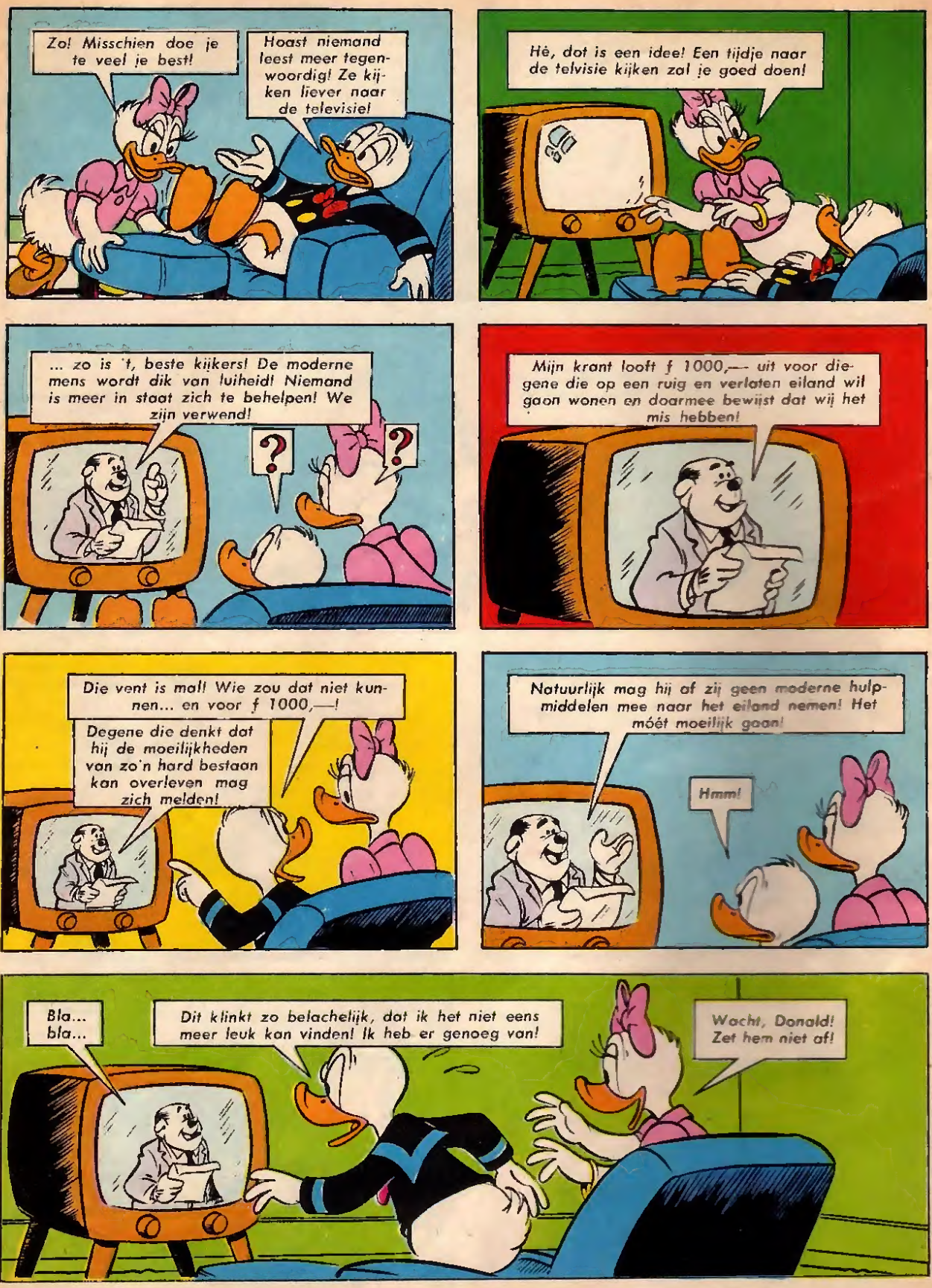
Zo! Misschien doe je te veel je best!
Hoast niemand leest meer tegenwoordig! Ze kijken liever naar de televisie!
Hè, dot is een idee! Een tijdje naar de telvisie kijken zal je goed doen!
... zo is 't, beste kijkers! De moderne mens wordt dik van luiheid! Niemand is meer in staat zich te behelpen! We zijn verwend!
?
?
Mijn krant looft ƒ 1000,— uit voor diegene die op een ruig en verlaten eiland wil gaan wonen en daarmee bewijst dat wij het mis hebben!
Die vent is mal! Wie zou dat niet kunnen... en voor ƒ 1000,—!
Degene die denkt dat hij de moeilijkheden van zo'n hard bestaan kan overleven mag zich melden!
Natuurlijk mag hij of zij geen moderne hulpmiddelen mee naar het eiland nemen! Het móét moeilijk gaan!
Hmm!
Bla... bla...
Dit klinkt zo belachelijk, dat ik het niet eens meer leuk kan vinden! Ik heb er genoeg van!
Wacht, Donald! Zet hem niet af!

Als jij denkt dat het zo gemakkelijk is, waarom probeer jij het dan eigenlijk niet?
?

Denk je 'ns in... f 1000,—! Dat zou je met abonnementen verkopen niet verdienen!

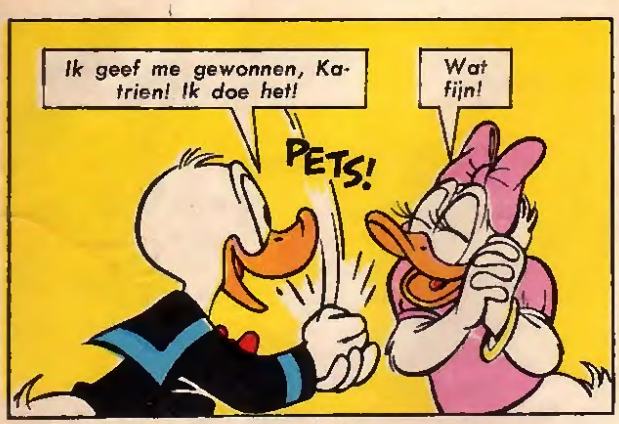
Ik geef me gewonnen, Katrien! Ik doe het!
Wat fijn!
PETS!

Ik ga naar de vent van die krant! Ik schrijf wel hoe het afgelopen is!
Het beste, Donald! Ik weet dat 't je zal lukken!

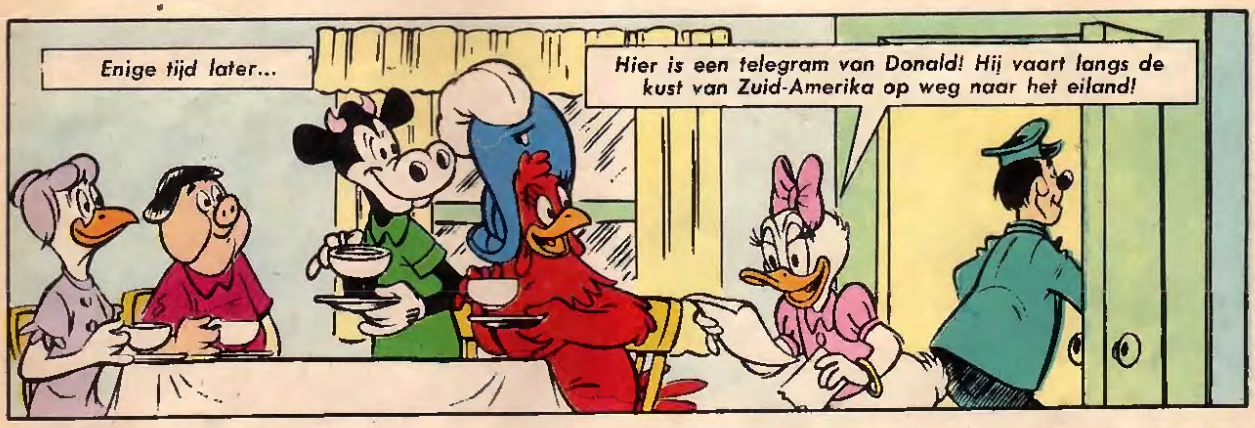
Enige tijd later...
Hier is een telegram van Donald! Hij vaart langs de kust van Zuid-Amerika op weg naar het eiland!

Wat opwindend!
Lees ns verder!
Hij heeft zich voorbereid op het harde leven en voelt zich prima!

Vinden jullie ook dat we hem met een feestje moeten verrassen als hij terugkomt?
JA!

Loter...
Hier zul je 't voorlopig een moond of zo moeten uithouden!
Hm... jo!

We mogen je olleen tijdschriften meegeven, meer niet! Als je het niet kunt volhouden, schiet don vuurpijlen of!

En onders komen we je weer opholen als de tijd voorbij is!
Goed!

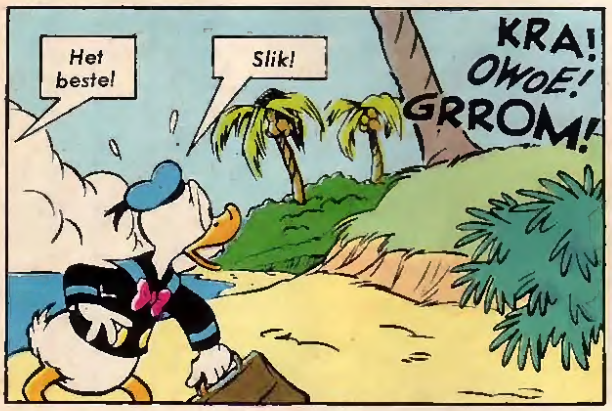
Het beste!
Slik!
KRA!
OWOE!
GRROM!

Toen er nog geen huizen waren, woonden de mensen in holen! Dat zal ik ook maar doen!

Als ik eenmaal een verblijfploots heb...
GRRAUW!

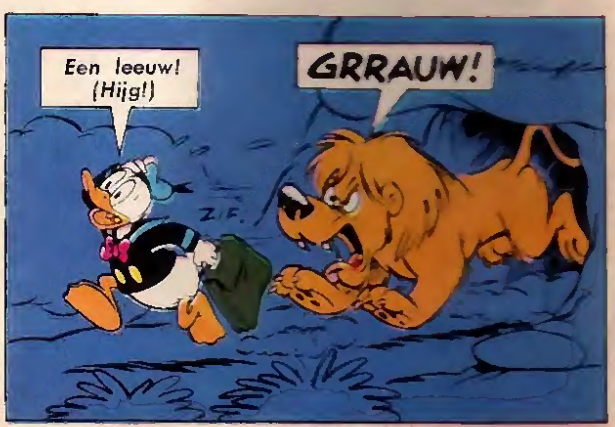
Een leeuw! (Hijg!)
GRRAUW!
Z.F.

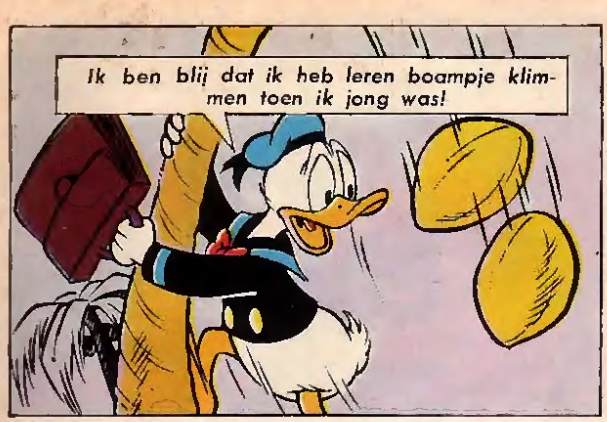
Ik ben blij dat ik heb leren boampje klimmen toen ik jong was!

Die kakasnoten kwamen goed van pas!
KONK!
KLONK!

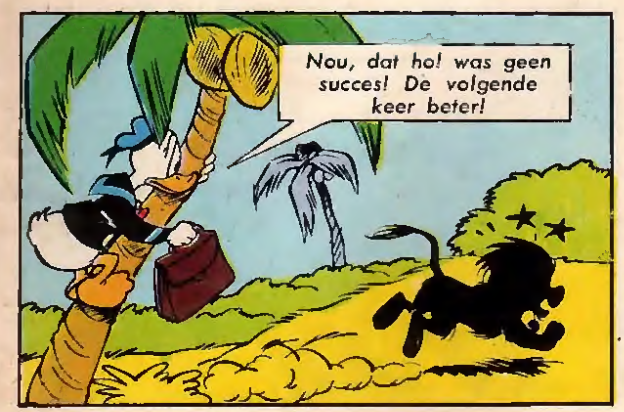
Nou, dat hol was geen succes! De volgende keer beter!

'ns Kijken... nu maet ik eerst voor eten zorgen!

Vroeger maakten ze eenvoudige strikken om klein wild te vangen!

Deze stengel kan ik... help! Wa's dat nu?
KRAK!

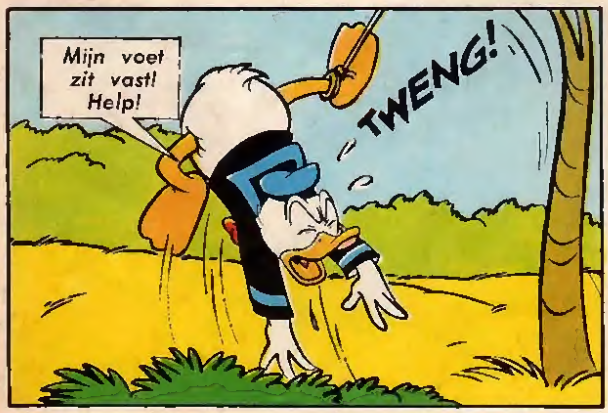
Mijn voet zit vast! Help!
TWENG!

Wat vervelend! Er is niets anders dan een raar stuk vogel in de buurt!
KRA!

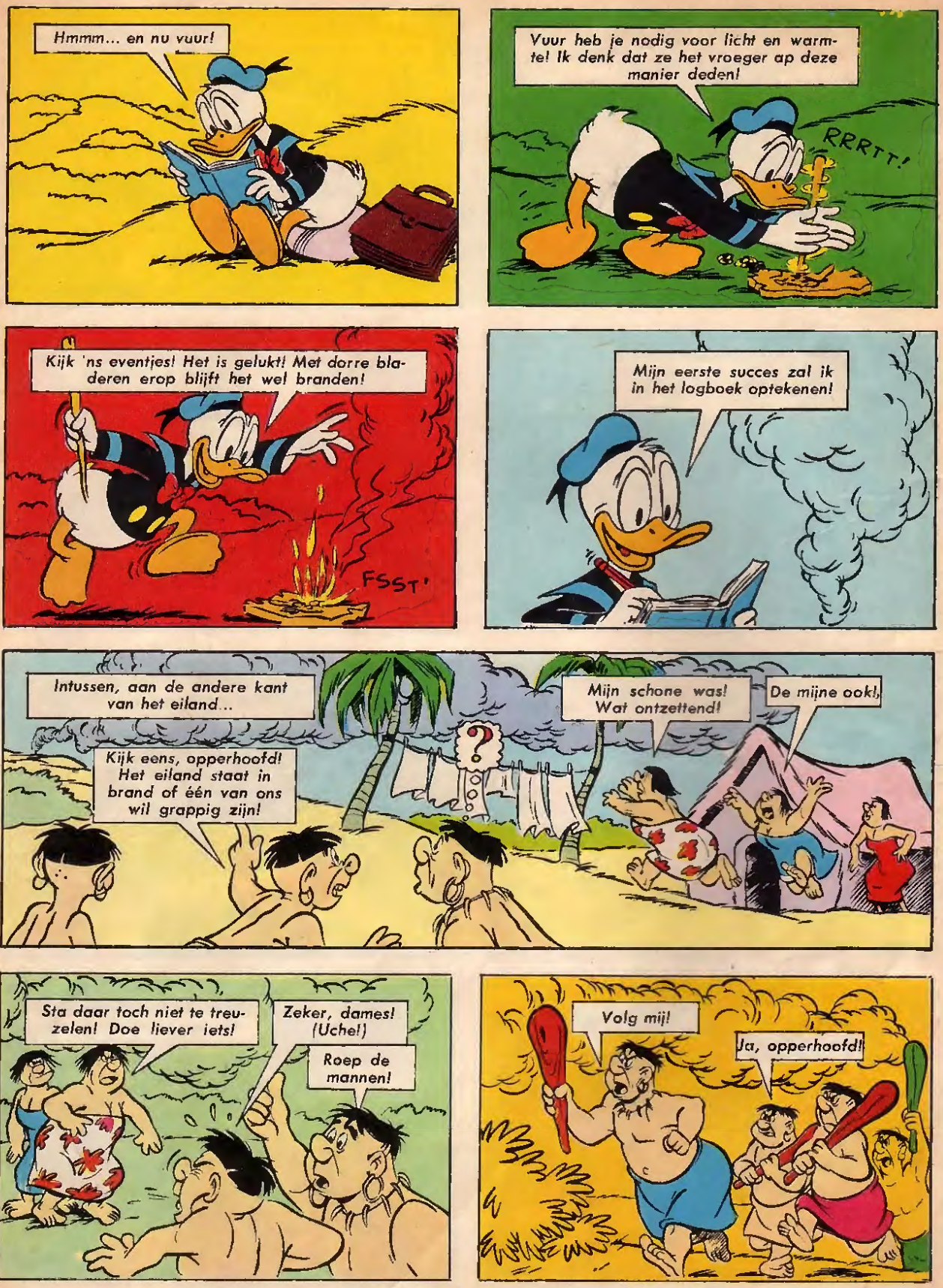
Hmmm... en nu vuur!
Vuur heb je nodig voor licht en warmte! Ik denk dat ze het vroeger op deze manier deden!
RRRTT!
Kijk 'ns eventjes! Het is gelukt! Met dorre bladeren erop blijft het wel branden!
FSST!
Mijn eerste succes zal ik in het logboek optekenen!
Intussen, aan de andere kant van het eiland...
Kijk eens, opperhoofd! Het eiland staat in brand of één van ons wil grappig zijn!
Mijn schone was! Wat ontzettend!
De mijne ook!
Sta daar toch niet te treuzelen! Doe liever iets!
Zeker, dames! (Uche!)
Roep de mannen!
Volg mij!
Ja, opperhoofd!

Wat is dat vaar gebrul? Lieve help... baze inbaarlingen!
Wahae!
Hiiil
Gaeie grutjes! Waarom ben ik hier eigenlijk aait aan begannen? (Kreun!)

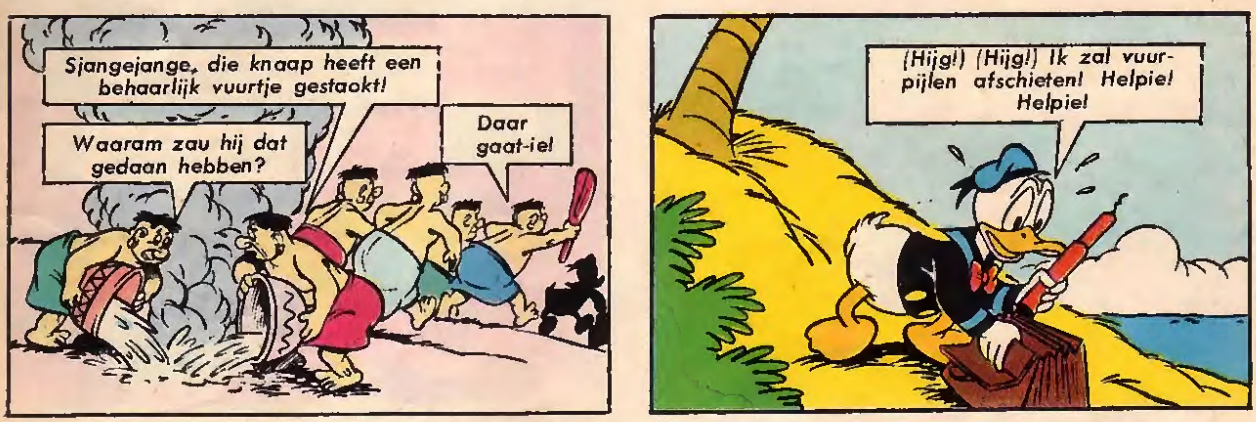
Sjangejange, die knaap heeft een behaarlijk vuurtje gestaokt!
Waaram zau hij dat gedaan hebben?
Daar gaat-ie!
(Hijg!) (Hijg!) Ik zal vuurpijlen afschieten! Helpie! Helpie!

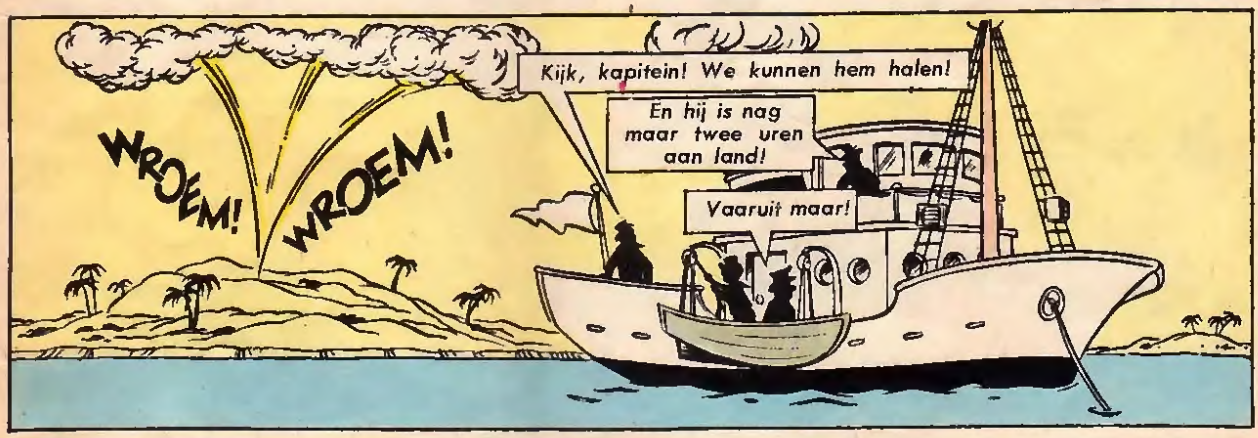
WROEM!
WROEM!
Kijk, kapitein! We kunnen hem halen!
En hij is nog maar twee uren aan land!
Vaaruit maar!

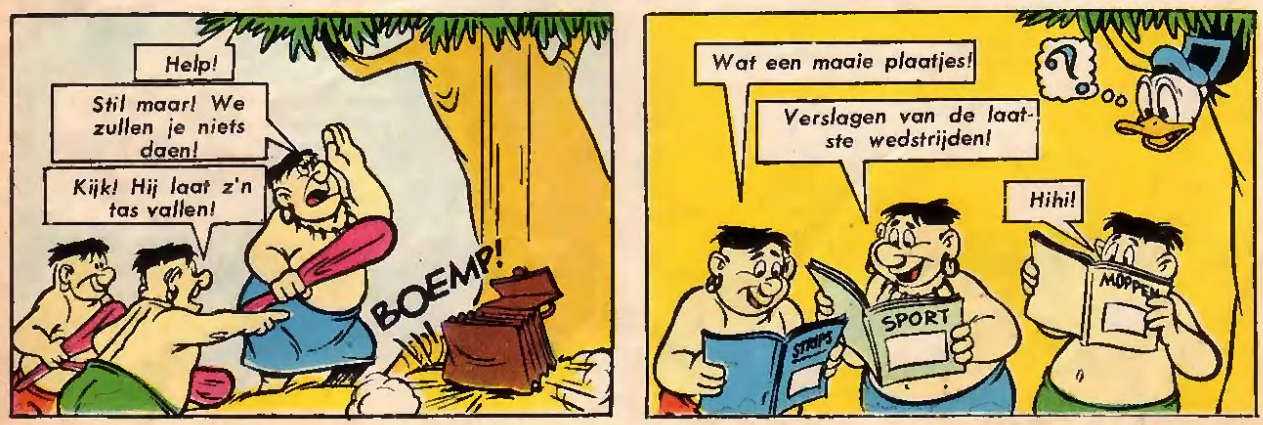
Help!
Stil maar! We zullen je niets daen!
Kijk! Hij laat z'n tas vallen!
BOEMP!
Wat een maaie plaatjes!
Verslagen van de laatste wedstrijden!
Hihi!
STRIPS
SPORT
MOPPEN

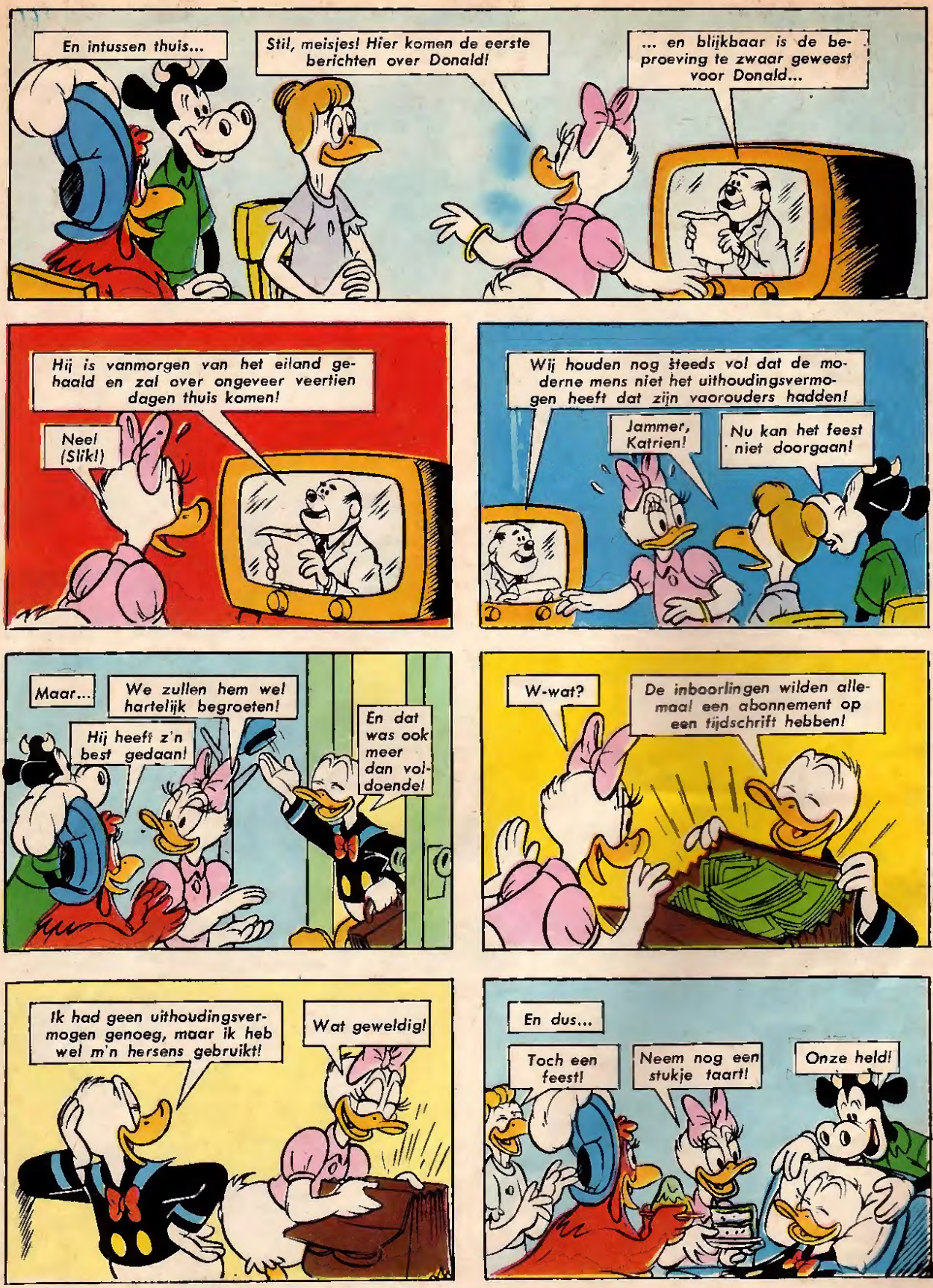
En intussen thuis...
Stil, meisjes! Hier komen de eerste berichten over Donald!
... en blijkbaar is de beproeving te zwaar geweest voor Donald...
Hij is vanmorgen van het eiland gehaald en zal over ongeveer veertien dagen thuis komen!
Nee! (Slik!)
Wij houden nog steeds vol dat de moderne mens niet het uithoudingsvermogen heeft dat zijn voorouders hadden!
Jammer, Katrien!
Nu kan het feest niet doorgaan!
Maar...
We zullen hem wel hartelijk begroeten!
Hij heeft z'n best gedaan!
En dat was ook meer dan voldoende!
W-wat?
De inboorlingen wilden allemaal een abonnement op een tijdschrift hebben!
Ik had geen uithoudingsvermogen genoeg, maar ik heb wel m'n hersens gebruikt!
Wat geweldig!
En dus...
Toch een feest!
Neem nog een stukje taart!
Onze held!

Men zegt dat mijn gebalde vuistjes op dit plaatje iets voorspelden, maar dàt lijkt me overdreven . . .

ZO GING IK VAN START

DOOR WIM SNOEK

IK kan het nu gerust vertellen, want hij is later 'n grote vriend van mij geworden. Maar in mijn jonge jaren kon ik Kootje Melchers niet uitstaan. We woonden toen in de Willemstraat, midden in de Jordaan dus. En daar gingen we ook op school. Kootje was een lange jongen, met harde handen. Zijn wil was wet, op de speelplaats en daarbuiten. Vooral tijdens het speelkwartier regeerde hij als een dictator. Als we leuk aan 't ballen waren, kwam hij erbij en zei tegen een van ons: „Jij er uit, ik neem het van je over". En dan had je maar te gaan.

Wat wilde je ook tegen zo'n krachtpatser. Hij was een kop groter en aarzelde nooit om zijn vuisten te gebruiken. Ik was als de dood voor Kootje. Dàt mogen jullie gerust weten. En ik herinner me nog heel goed de dag dat ik van thuis 'n nieuw kwartetspel had gekregen. Wij na de schooltijd snel in een portiek aan het kwartetten. Maar wie stond er opeens voor onze neus? Sterke Kootje. Zijn grote hand wees naar mij. „Jij stapt eruit, ik neem het van je over" — „Ja maar, het is mijn kwartet," stamelde ik nog.

„Niets mee te maken," kwam het antwoord. „Jij gaat eruit!" Kijk en dat kon ik toen niet, hè. Denk je eens even in. Je eigen kwartet en dan eruit. Nee, ik bleef zitten. En wat deed Kootje toen? Hij begon gemeen te lachen, greep twee van mijn nieuwe kaarten en scheurde die heel zorgvuldig in kleine snippertjes. Toen ging er wat door me heen. Kun je begrijpen. Ik werd razend, kookte van woede. Ik vlóóg op Kootje af. En waarschijnlijk zo snel, dat hij daar van schrok. Hij zette het tenminste — geheel tegen zijn gewoonte in — op een lopen en schreeuwde: „Ik zal het nooit meer doen".

De jongens, die hun ogen en oren nauwelijks konden geloven, stonden te juichen en te springen. Bij de voddeman Smiest haalde ik hem in En dat is nu net iets voor mij. Toen ik tegen hem op vloog, verloor hij zijn balans, viel achterover, uitgerekend in een grote bak met lompen. Van Kootje hebben wij verder nooit last gehad.

Nog sterker ,hij werd onze vriend. Ook in de jaren dat ik bij ZSGO als voetbaladspirant mijn entree maakte Als snelle linksbuiten kon ik aardig met de bal overweg, al zeg ik het zelf.

Jioe-jitsoe werd mijn tweede sport. Kijk, ik was een beetje brutaal. Ik had durf. Ik sprong over vier bokken tegelijk. Daarom zat ik meteen in de demonstratieploeg. Ten slotte is het boksen mijn sport geworden. Jofele Wimpie koos, zoals dat heel deftig heet voor de pugilistiek. Kijk, als sterke man heb je natuurlijk een reputatie gekregen. Moeten jullie luisteren wat me daardoor is overkomen.

Laatst hadden de jongetjes van de Fagelstraat en de Marnixstraat ruzie. Dat moest en zou „uitgeknokt" worden. Die van de Fagelstraat knepen 'm een beetje. De straat is ook zoveel kleiner dan de Marnixstraat. Ze dachten: „Wie niet sterk is, moet slim zijn". Zij naar mijn huis en vragen: „Is Wim Snoek thuis?" — „Nee," zegt mijn vrouw. „Ach, als-ie komt, vraag dan of hij gauw naar de Fagelstraat wil komen. We hebben hem echt héél hard nodig . . ."

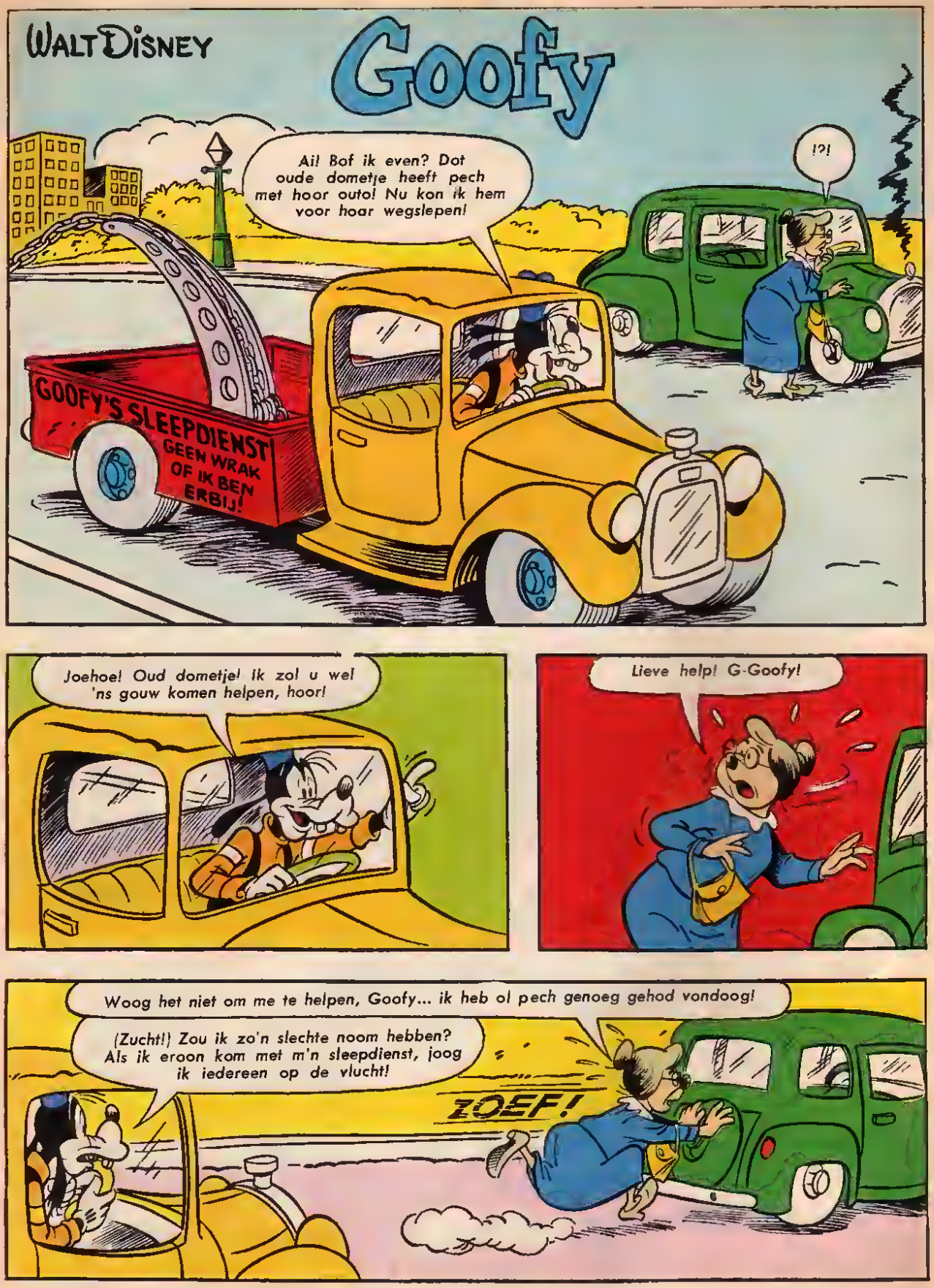
WALT DISNEY
Goofy
Ai! Bof ik even? Dat oude dometje heeft pech met hoor outo! Nu kon ik hem voor hoar wegslepen!
!?!
GOOFY'S SLEEPDIENST
GEEN WRAK OF IK BEN ERBIJ!
Joehoe! Oud dometje! Ik zal u wel 'ns gauw komen helpen, hoor!
Lieve help! G-Goofy!
Woog het niet om me te helpen, Goofy... ik heb al pech genoeg gehad vandoog!
(Zucht!) Zou ik zo'n slechte noom hebben? Als ik eroon kom met m'n sleepdienst, joog ik iedereen op de vlucht!
ZOEF!

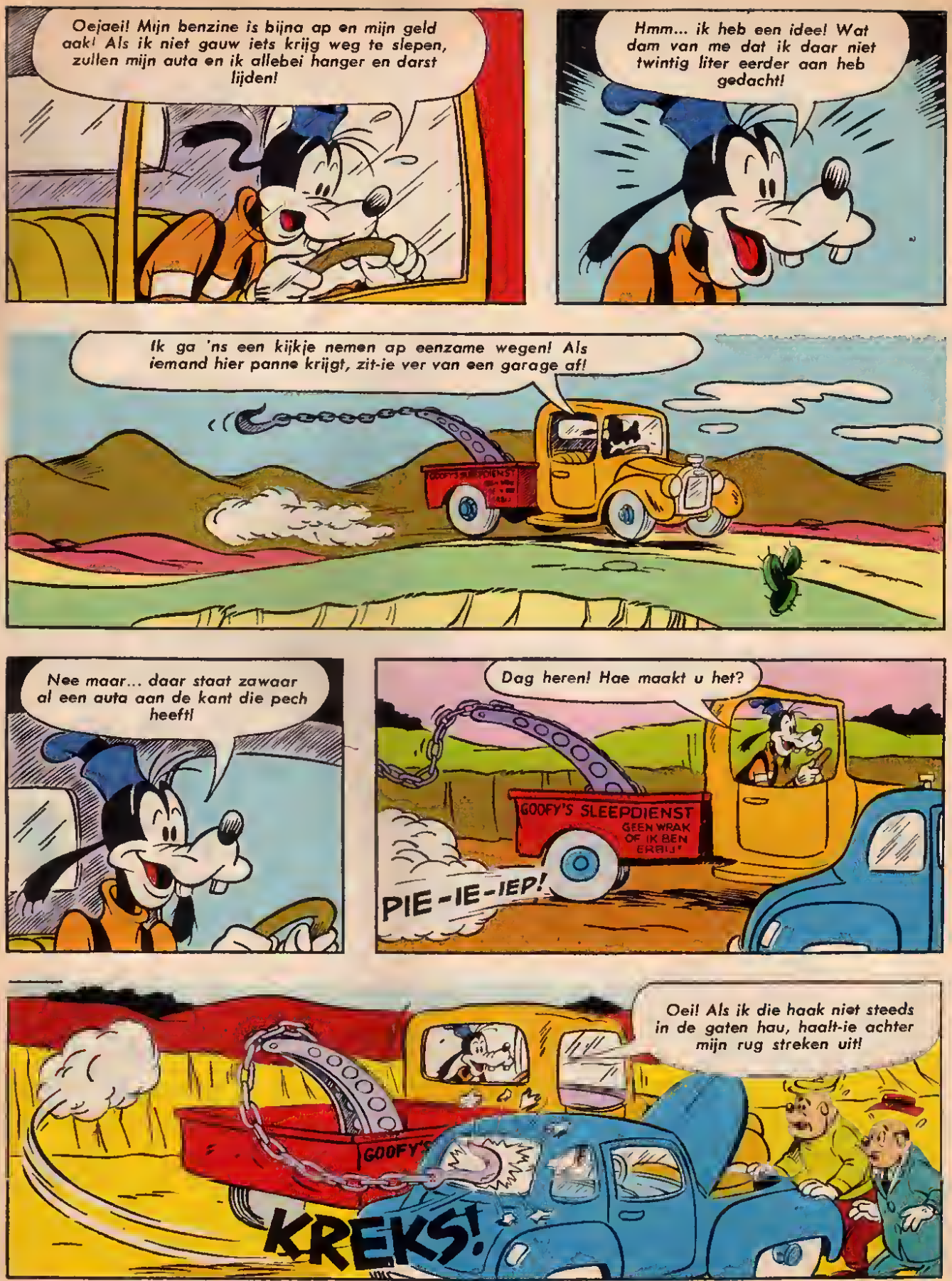
Oejaei! Mijn benzine is bijna op en mijn geld ook! Als ik niet gauw iets krijg weg te slepen, zullen mijn auto en ik allebei honger en dorst lijden!
Hmm... ik heb een idee! Wat dom van me dat ik daar niet twintig liter eerder aan heb gedacht!
Ik ga 'ns een kijkje nemen op eenzame wegen! Als iemand hier panne krijgt, zit-ie ver van een garage af!
Nee maar... daar staat zowaar al een auto aan de kant die pech heeft!
Dag heren! Hoe maakt u het?
GOOFY'S SLEEPDIENST
GEEN WRAK OF IK BEN ERBIJ
PIE-IE-IEP!
Oei! Als ik die haak niet steeds in de gaten hou, haalt-ie achter mijn rug streken uit!
GOOFY'S
KREKS!

Jij... jij...
Hau je nau kalm, Jan!
Eh... ja, hau je kalm, Jan!

Ik heb deze week juist een heel goedkope aanbieding vaar ruiten!
Gaed! Gaed! Breng ans nu maar naar de stad!

Best! Maar dan maeten jullie me wel even helpen!

Oef!
Zadra ik genaeg geld heb verdiend, kan ik een langere ketting gaan kapen!
Kreun!
SLEEP-DIENST

Jullie zijn in een ammezientje in de stad!

Ai-ai! Dit is verschrikkelijk!

Hé! Waaram rijd je eigenlijk apeens za antzettend hard?
Dan ben ik misschien in de stad vaar de benzine ap is!
GOOFY'S SLEEPDIENST

Voorzichtig! Kalm aan! Daarginds kamt 'n bacht!

BONK!
PIE-IEP!
KENG!
RENG!

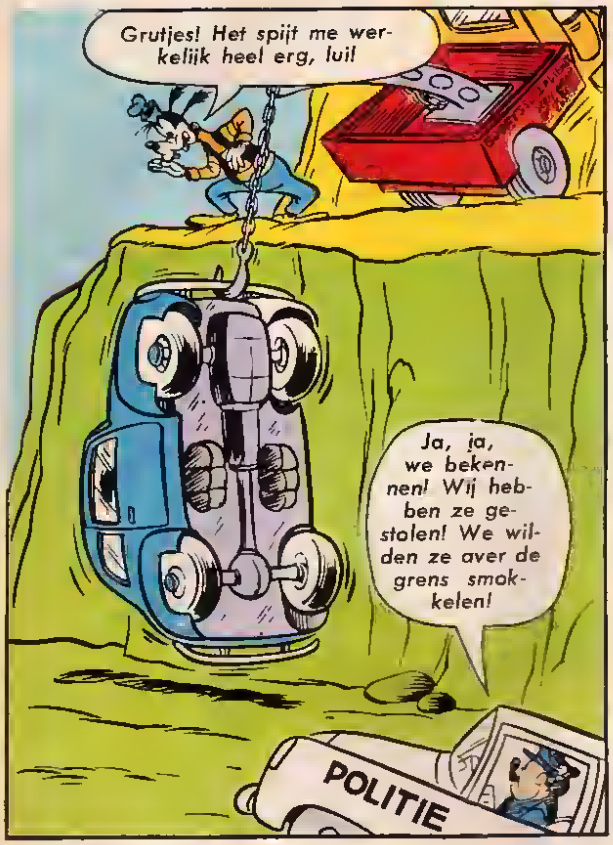
Grutjes! Het spijt me werkelijk heel erg, luil
Ja, ja, we bekennen! Wij hebben ze gestolen! We wilden ze aver de grens smokkelen!
POLITIE

Hé! Zie je die pokjes daar onder die auto? Wat zou dat zijn?
Nee maar.. daar zitten de gestalen juwelen in die we moeten opsporen!

Je zult een mooie beloning krijgen, vriend!
Wat fijn! Die kan ik gebruiken om een dagje niks te gaan doen!

En dus
Rij maar een beetje rond.. ik heb vandaag een sleepvrije dag... hihi!
STADSSLEEPDIENST

WAT ER GEBEURDE:
Pipo en zijn gezin, die in het huisje bij Oma Tingeling logeren, beleven het ene wonderlijke avontuur na het andere door alle wezens die door de Vier Windstreken in Oma's tuintje bezorgd worden! De uitvinder Doctor Frommel heeft al voor een boel opwinding gezorgd en nu is het weer een zeldzaam, waterspuitend diertje, de Spoetel, dat moeilijkheden maakt. Met een list slaagt Doctor Frommel erin, de Spoetel in een netje te vangen . . . Dan komt meneer Humdrum weer op bezoek . . .

12. HUMDRUM GRIJPT ZIJN KANS!

OMA," zegt meneer Humdrum, „wil je je huisje verkopen?" — „Nee, meneer Humdrum," zegt oma over haar schouder heen, „m'n huisje verkoop ik niet!" Humdrum begint woedend „weer niet, weer niet" te roepen, maar hij houdt vanzelf op als geen mens naar hem kijkt. Iedereen heeft alleen maar aandacht voor het vreemde beest dat in het netje van doctor Frommel spartelt.
„Sapperdeflap!" roept Pipo, „het is gelukt, de Spoetel is erbij! Maar je mag hem niet in dat netje laten, professor, we moeten lief zijn voor onze mededieren!"
„Pipo!" zegt Mammaloe, „er zijn toch grenzen! Dit beest gedraagt zich niet fijn; als we hem weer vrij laten, gaat hij ons allemaal weer natspuiten, het heeft geen manieren! Wie niet netjes is, moet in een netje, zo zijn de regels!"
Doctor Frommel begint verheugd te lachen. „Men moet zich ja geen kopfzorgens maken!" roept hij. „Alles komt ja goet, iek heb toch ene schone uitviendiengs gemaakt! Let maal op, vrienden!" Hij grijpt in de ene hand een koptelefoon, met zijn andere hand grijpt hij de Spoetel, het is even een geweldig gewriemel en het volgende ogenblik . . . heeft de Spoetel de koptelefoon op en . . . bipt vrij door de huiskamer! „Pas op!" gillen ze

Pipo en het HUMDRUM Gevaar!

allemaal, „hij gaat weer spuiten, verberg je!" — „Momentmaal!" roept doctor Frommel en hij rent naar zijn zender. „Iek heb hem ja binnen een tel onder controle!" Die ene tel geeft echter de kleine Spoetel voldoende tijd om de enige persoon kletsnat te spuiten die zo eigenwijs was om niet achter een meubel weg te duiken. „Flensj!" Kletsnat is meneer Humdrum, het druipt van zijn hoed in zijn snor en verder in de kraag van zijn statige overjas! „Ajakkiebah!" roept hij, „ik ben geheel doorweekt! Schandalig, oma, dat u dergelijke levensgevaarlijke dieren in uw woning opneemt! Het wordt tijd dat het mijn huis wordt, dan zal het uit zijn met zuike onzin! Brrr!" Doctor Frommel is nu bij zijn radio-uitzendertje, hij draait aan een knop, stelt even een wijzertje bij en plotseling staat de Spoetel heel stil. Dat is maar gelukkig ook, want het vlugge beestje wou net op Mammaloe gaan richten, die uit haar schuilplaats gekomen was om de natte Humdrum eens rustig te gaan bekijken en uit te lachen! „Pas op, Mammaloe," roept Pipo, „hij heeft je onder schot!" Maar doctor Frommel roept: „Men kan ja rustig voor die dagje komen, damen en heern! Iek heb ja die Spoeteltsje onder controle miet mijn zender. Iek kan hem nu beveeln geven en dat diertsje richten op het slachtoffer, das iek uitkies! Het ies wederom ene opzienbarendes oitviendinkje! Bravo! Hoog met ikke!" Iedereen komt nu uit zijn schuilhoek. Pipo kiopt de doctor goedkeurend op zijn schouder, maar oma Tingeling is het meest in haar sas! „Meneer de uitvinder." zegt ze, „ik ben u erg dankbaar. Wilt u nu zo goed zijn dat beestje uit mijn buisje te sturen met uw stuur-zendertje? Het is geen huisdier, het is een spuitdier en hij is dus schadelijk voor mijn meubelen en de visite!" Doctor Frommel knikt gehoorzaam; hij drukt op een paar knoppen en de kleine Spoetel loopt op zijn achterpootjes naar de voordeur.„Ga je gang," zegt Mammaloe en ze houdt de

Verteld door WIM MEULDIJK

met prenten van JAN WESSELING

voordeur open. „Opgeruimd staat netjes, ga maar naar de dierentuin, lief lastig heest! Goeiendag!" Doctor Frommel loopt met zijn zender achter de Spoetel aan en Pipo en meneer Humdrum volgen hem op de voet. „Tututu!" mompelt Humdrum, „ik mag een bruine boon worden en Klaasje beten als ik hier geen goed zaakje ruik! Zo'n gedresseerd dier is nou net wat ik in mijn winkelhedrijf nodig heb om klanten te trekken! Als ik dat zendertje van die doctor af kan pakken, is mijn kostje gekocht en mijn toekomst verzekerd! Ah, welk 'n heerlijke gedachte! Aan 't werk!" Met enkele sprongen haalt Humdrum de uitvinder in en hij roept: „Heer Frommel, wij kunnen zaken doen! U heeft alleen maar last van de Spoetel, maar ik wil hem van u kopen! Hier zijn drie kwartjes, geef mij dit apparaatje, dan heeft u een goede dag! Jaja, Humdrum weet wat u waard bent en hij kijkt niet op geld! Welaan, goede man, brave ziel, geef dat zendertje hier, wat staat gij nu toch nog te stoethaspeien!" Doctor Frommel is een lief mannetje, hijna laat hij zich overhalen, want hij kan niet tegen die bijdehante Humdrum op! Gelukkig springt Pipo er vlug bij.

„Halt-ho-stop!" zegt hij. „Er wordt hier niets verkocht, meneertje Humdrum! De Spoetel is van niemand en dat zendertje is een veel te kostbare uitvinding om voor drie kwartjes aan zo'n gevaarlijke petat als jij verkocbt te worden, meneertje Humdrum. Hoepel maar op, man! Doctor Frommel en ik zullen de kleine Spoetel wel een ánder tehuis hezorgen, jou vertrouw ik niet!" Allemoppen, wat wordt die Humdrum nu kwaad; hij staat te trappelen en te koken, hij wordt vuurrood en dan weer paars, het is akelig om te zien. „Men moet zich ja niet zo ophitsen," roept doctor Frommel. „Daa ies nieks goet voor de gezondheid! Hier is iets waarmee U zuit af kunnen koelen zullen!" De uitvinder draait aan een knopje en plotseling richt de Spoetel zich naar meneer Humdrum en spuit een kletterende straal water in zijn gezicht! Flensj! Kletsnat! Humdrum sist gewoon van woede, de stoomdamp vliegt eraf. Tegelijk hegint hij weg te rennen, maar doctor Frommel heeft ook zin in een eindje wandelen en hij loopt dus over de weg achter Humdrum aan. Regelmatig drukt hij op een knopje en iedere keer spuit de Spoetel een frisse waterstraal in de hals van meneer Humdrum! „Help!" roept die man. „Laat af! Brrr! Auw! Ik bibber! Ik ril! Moehoe!" Pipo huppelt vrolijk achter deze malle optocht aan, het is een fijn schouwspel om die nare Humdrum op de vlucht te zien gaan voor een piepklein spuitdiertje. Het is een lange weg naar het dorp, waar de winkel van Humdrum is, maar ze houden die rennende man net genoeg bij om hem telkens weer door de Spoetel te laten besproeien; het zendertje van doctor Frommel werkt uitstekend! „Wat zijn we hegonnen!" zingt Pipo. „Hiephiep-hoera, we hehhen Humdrum overwonnen!" Maar dat is te vroeg gejuicht; ten slotte is meneer Humdrum 'n slimme man! Er is plotseling een hele scherpe hocht in de weg en daar haalt Humdrum een list uit! Nog vóór de Spoetel en de doctor ook om de hoek zijn neemt hij een duik in het struikgewas. Het gaat allemaal pijlsnel. Als doctor Frommel de plek passeert waar Humdrum verstopt zit, haalt die slimmerik zijn uitschuifbare wandelstokje tevoorschijn en ... laat de uitvinder struikelen. Nog sneller springt hij weer uit de struiken en nog voor de doctor op de grond ploft, heeft Humdrum hem al opgevangen en met dezelfde heweging haakt hij het zendertje van de schouders van Frommel los en .. hangt het apparaat om zijn eigen hals. Hij drukt op een paar knoppen, de Spoetel draait zich gehoorzaam om en ... wandelt de andere kant uit. Pipo is even een eindje achtergehleven om de veter van zijn rechter flapschoen vaster te knopen. Als hij eindelijk ook om het hoekje komt, is de toestand helemaal veranderd. Onze clown ziet nog net, boe Humdrum de zender gebruikt, hoe doctor Frommel met opgeheven armen naar Pipo toe komt rennen en dan ... ziet hij even niets, want Humdrum drukt op de spuitknop en de Spoetel hiaast hem een waterstraal tegen zijn clowns-neus! Flensj! Kletsnat!

„Leve de wraak!" roept Humdrum. „Thans hen ik Spoetel-baas nummer één! Het dier gehoorzaamt mij en nu zullen jullie mij gehoorzamen! Ik zal 't hele huis van oma veroveren, machtig zijn mijn daden!" Er zit niets anders op: over dezelfde weg die Pipo en doctor Frommel eerst zo zegevierend afliepen rennen ze nu wanhopig in de andere richting, achtervolgd door de Spoetel en meneer Humdrum ... Sapperdeflap!" hijgt Pipo, „we moeten iets verzinnen vóór we terug zijn bij oma .. anders gaat het mis!"

VOLGENDE WEEK:
VOLHOUDEN IS DE BOODSCHAP!

WALT DISNEY
Rakker
Verdikkempie! Woor heb ik vorige week die kluif ook o! weer begroven?
?
Wot voelde ik?
Bedankt, hoor!
PLOK!
En daar ben ik nou zo druk voor oon het graven geweest! Boh!
Maor nu moet ik zien dot ik die kluif terug krijg!
't Ging mokkelijker don ik docht!

Je denkt tach niet dat ik dat neem, hè? Dat zal je niet glad zitten!
Dat wil ik ge-laven!
(Hijg!) Het helpt niets af ik een kartere weg daar de stad neem... hij haalt me tach in!
WAGENHUIS
Als ik hier binnen glip, raak ik hem misschien kwijt!
WA
Grr... als ik die Kruimel te pakken krijg...
WARE
Hellepie!
AU!
WA
Wat een snertdeur! Ik hoop dat hij nu blijft steken!
GRR!
Oeil Het is niet gelukt!
KOOPJE
Ik zal me vlug maeten verbergen!
KOOPJE

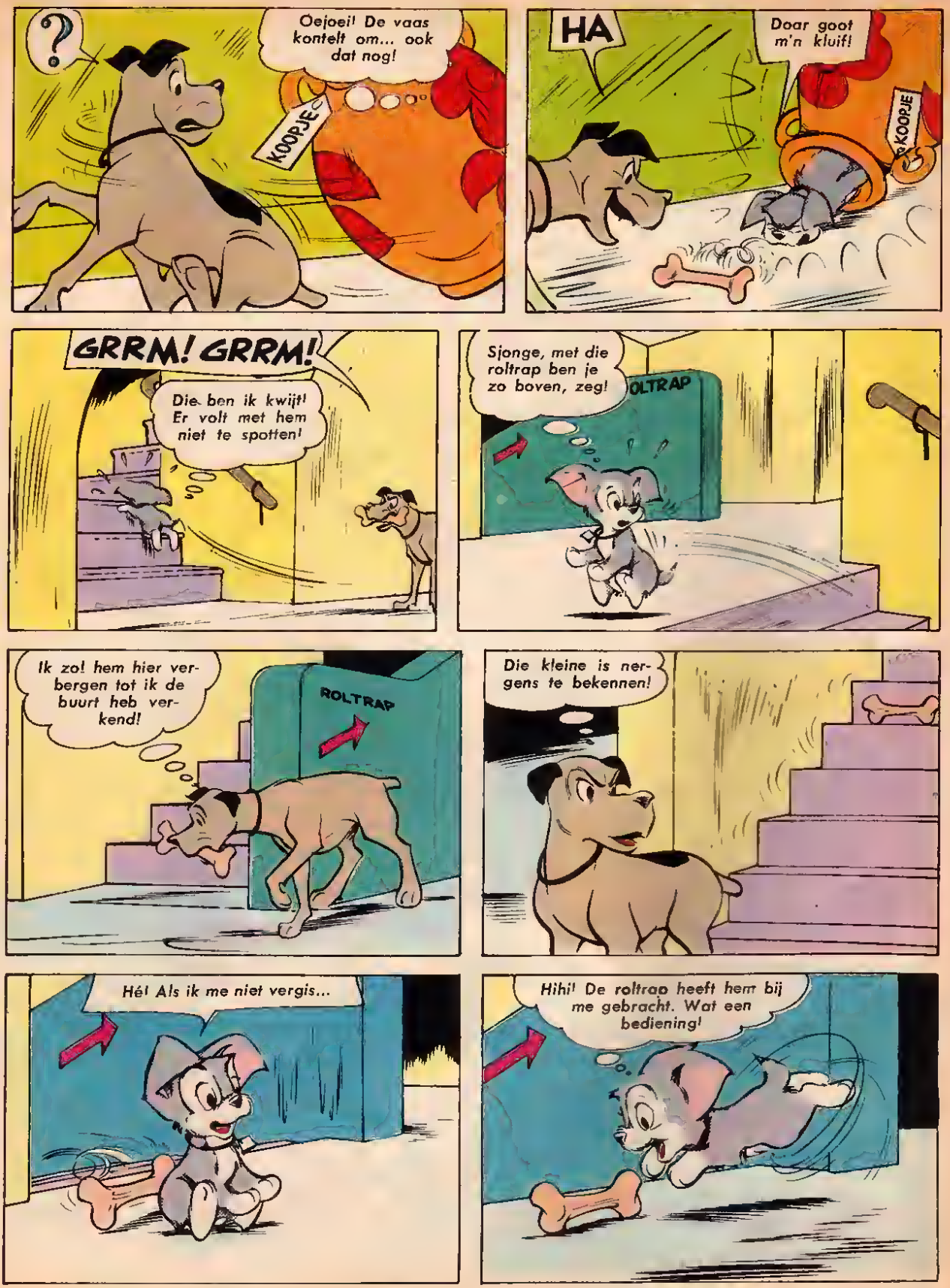
?
Oejoei! De vaas kontelt om... ook dat nog!
KOOPJE
HA
Doar goot m'n kluif!
KOOPJE
GRRM! GRRM!
Die ben ik kwijt! Er volt met hem niet te spotten!
Sjonge, met die roltrap ben je zo boven, zeg!
OLTRAP
Ik zo! hem hier verbergen tot ik de buurt heb verkend!
ROLTRAP
Die kleine is nergens te bekennen!
Hé! Als ik me niet vergis...
Hihi! De roltrap heeft hem bij me gebracht. Wat een bediening!

ROLTRAP
Ik zal de trap naar beneden nemen en er vandaar gaan!

Intussen zoekt iemand op de eerste verdieping tevergeefs naar zijn buit... LESS.
Daar al die trappen ben ik helemaal de kluts kwijt! En de kluif ook! Waar heb ik die gelaten?

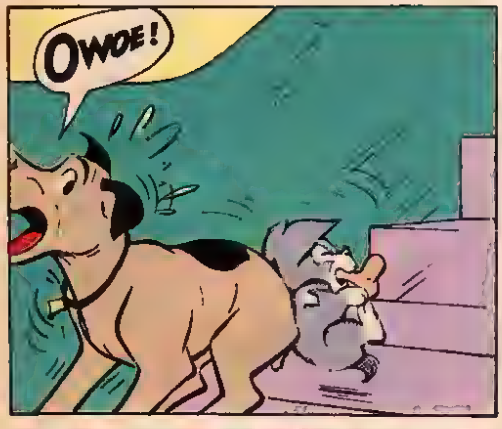
OWOE!

Za, dus jij bent het weer, hè? Nu zul je ervan lusten!
Gaeie grutjes! Het is vandaag wel 'n pechdag voor me!

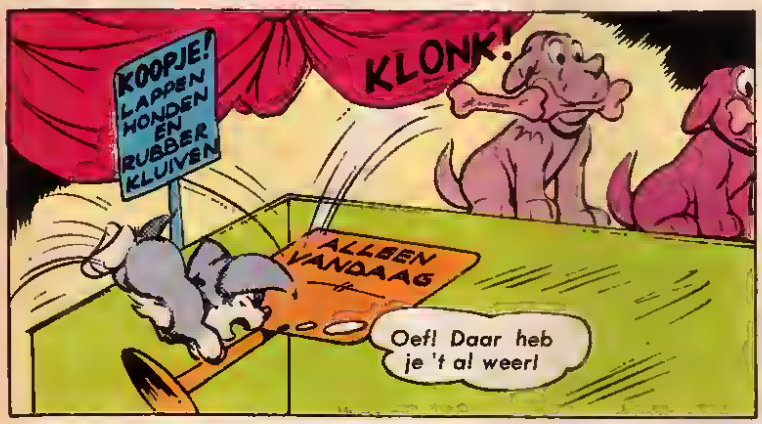
KOOPJE! LAPPEN HONDEN EN RUBBER KLUIVEN
KLONK!
ALLEEN VANDAAG
Oef! Daar heb je 't al weer!

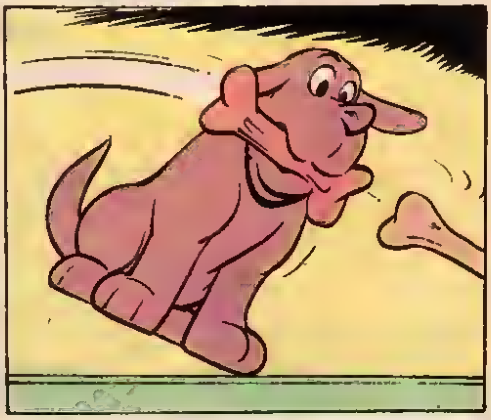

Ha, nu kun je hem niet meer van me afpakken! Hij is van mij!
Die kluif is helemaal niet van jou!

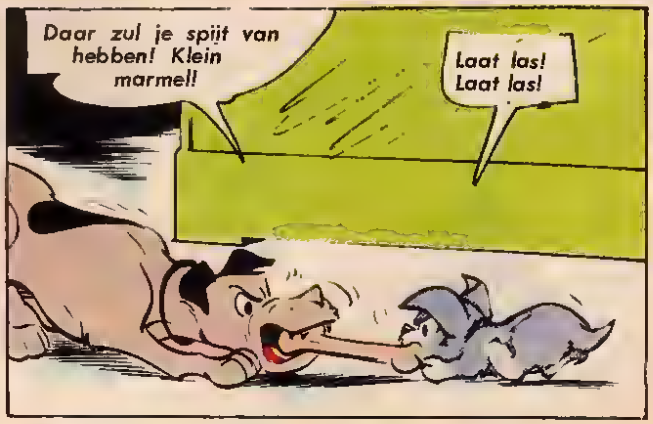
Daar zul je spijt van hebben! Klein marmel!
Laat los! Laat los!

Hé! Hoe komen die twee honden hier in de zaak?
Raep de chef 'ns!
Hier ben ik al... Wat is er oan de hand?
GRR! GRR!

Die honden vechten om een kluif van rubber
Kluif van rubber?

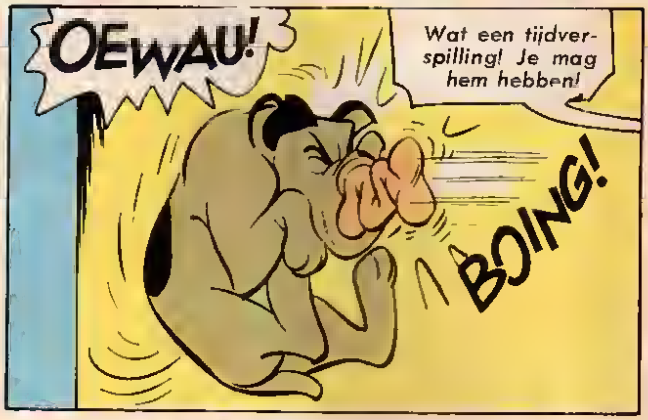
OEWAU!
Wat een tijdverspilling! Je mag hem hebben!
BOING!

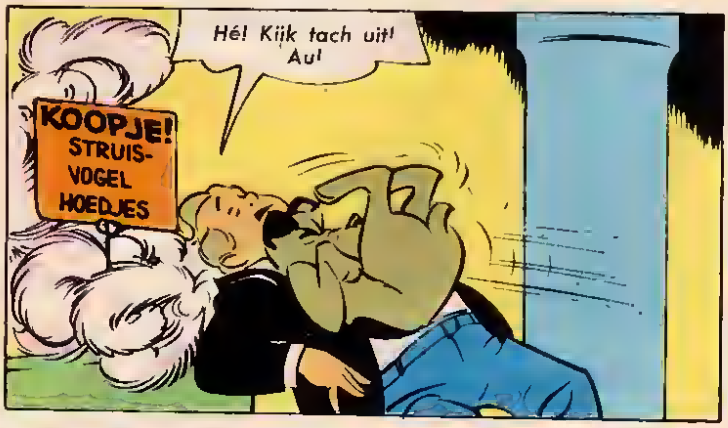
Hé! Kijk tach uit! Au!
KOOPJE! STRUIS-VOGEL HOEDJES

Oei! Nu wordt 't menens! Ik ga er gauw vandaar!

Wel, alle straathonden oan een liintje!

Schiet op, anders laat ik je daar de politie naar het asyl brengen!

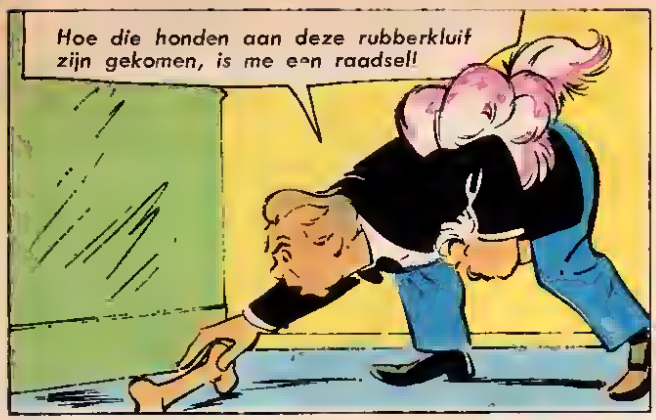
Hoe die honden aan deze rubberkluif zijn gekomen, is me een raadsel!

En hoe die lappen hond aan een echte kluif komt, gaat me helemaal boven mijn pet!

Wat hebben we ons aangesteld... vechten om een kluif van rubber!
Ik voel me vreselijk dwaas!

Hier! Daar zullen jullie wel wat aan hebben!
Ik ga me niet weer aanstellen!
Ik ook niet!

En omdat jij er eigenlijk mee begonnen bent, mag jij 'm houden!

Ik heb genoeg van rubberkluiven! De groeten!
Ik heb zo'n honger gekregen dat ik zelfs trek heb in rubber!

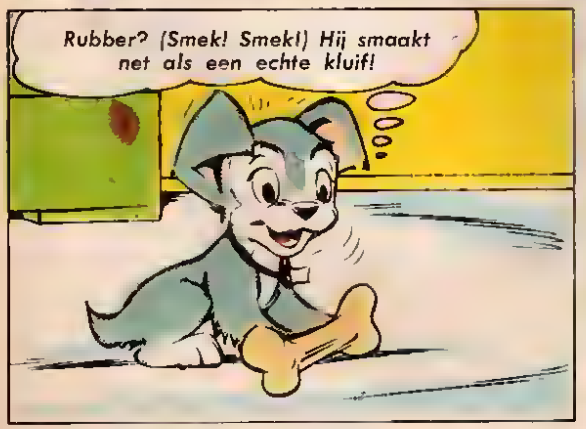
Rubber? (Smek! Smek!) Hij smaakt net als een echte kluif!

Misschien heb ik het mis, maar mijn buikje vast niet! Mmmmm, heerlijk!

Het vakantiegeld dat de eersteklassers van de muloschool te Rijndam voor hun klasgenoot Paul Verkerk, die bijna van een ongeluk is hersteld, hebben verdiend, is gestolen uit de kast in de leraarskamer. Hetty Bron heeft de dief bij de school gezien en heeft ontdekt dat hij een merkwaardige gewoonte bezit: de dief breekt alle door hem afgestreken lucifers doormidden. Onder leiding van hun sportleraar, meneer Veldman, gaan de kinderen op zoek naar de dief. Als zij na een gezamenlijke speurtocht alleen naar huis terugkeert, ziet Hetty een man in wie zij de dief meent te herkennen. Onmiddellijk zet ze de achtervolging in....

geschreven door
JOOP TERMOS

geïllustreerd door
GERARD van STRAATEN

HETTY dribbelde op korte afstand achter de man aan. Het ene moment betwijfelde ze of hij werkelijk de dief was, even later was zij er weer zeker van. Het kostte haar de grootste moeite de snel voortbewegende man bij te houden. Tenslotte verdween hij in een klein hotel. Ze las de naam boven de ingang: „Zeemansvreugde". Hetty prentte die naam goed in haar geheugen. Wat nu te doen? Meneer Veldman waarschuwen? Maar het was al over zessen; ze had al lang thuis moeten zijn. Nee, ze had een beter plan. Ze zou alles aan haar vader vertellen en dan kon haar vader diezelfde avond nog meneer Veldman inlichten en de sportleraar zou natuurlijk de politie inschakelen en dan.... Hetty fantaseerde weer over de roem die haar deel zou worden. Tegen half zeven kwam

ALLEEN VOOR EEN

ze thuis. Ze kreeg geen al te hartelijk welkom. „Je bent veel te laat," bromde vader Bron tegen zijn dochter ,die er erg verhit uitzag.
„Ja maar, ik heb een dief achtervolgd...." verweerde Hetty zich. Meneer Bron keek haar verrast aan. Hetty voelde zich gloeien van trots. Nu zou haar vader natuurlijk vragen stellen en zij zou hem alles kunnen vertellen. Meneer Veldman zou bet vast niet erg vinden als ze haar vader inlichtte. Per slot had ze de dief gevonden, de dief zou gearresteerd worden en dan was de speurtocht ten einde. In zo'n situatie was verdere geheimhouding van de speurtocht natuurlijk overbodig. Hetty wachtte gespannen op de vragen van haar vader. Maar ze werd bitter teleurgesteld. Plotseling begon haar vader zacht te grinniken. „Zo, zo, beb jij een dief achtervolgd? Meisje, meisje... wat heb je toch een fantasie!"

Ook Hetty's moeder moest erom lachen. Vader Bron werd weer ernstig. „Hetty, luister eens," begon hij, „wees maar niet boos om m'n gelach, ik kon 't werkelijk niet helpen. Lieve kind, je moet beslist wat minder fantaseren. Je leeft in een droomwereld en de werkelijke wereld ziet er anders uit. Met dromen en fantaseren bereikt aen mens niet veel in het leven. En nu.... aan tafel!" Hetty was er beduusd van. Natuurlijk had ze het kunnen verwachten, vader geloofde haar niet. Hij dacht dat z'n dochter zich weer van alles verbeeldde. Maar ditmaal vergiste hij zich toch. Toch zou ze hem niet van het tegendeel kunnen overtuigen. Jammer, nu moest ze tot de volgende dag wachten, eer ze meneer Veldman zou kunnen inlichten. Hetty ging die avond vroeg naar bed, ze was door de speurtocbten en de achtervolging van de dief danig vermoeid geraakt. Binnen enkele tellen was ze in een diepe slaap verzonken.

„Jongens, ik weet waar de dief woont!" riep Hetty de volgende ochtend, toen de eersteklassers weer bij de school samen kwamen. Ze keken haar een beetje spottend aan, want ook haar klasgenoten kenden Hetty's rijke fantasie.
„Eérlijk waar!" riep Hetty, „hij logeert in hotel „Zeemansvreugde" in de havenbuurt." „Hoe weet je dat?" wilde Wim Laarmans weten. „Omdat ik hem heb herkend op straat; hij botste tegen me aan en toen heb ik 'm achtervolgd," legde Hetty uit. Die verklaring vonden de anderen wel aannemelijk. „Dan moeten we onmiddellijk meneer Veldman waarschuwen," besliste Wim Laarmans en hij gaf de anderen een teken om hem te volgen. Meneer .Veldman keek vreemd op toen hij de eersteklassers zo vroeg op de dag voor zijn huis zag samendringen. Hij liet Hetty en Wim Laarmans binnen, Pieter van Gelder hield zicb na het bavenavontuur maar wijselijk op de achtergrond. Hetty vertelde meneer Veldman gejaagd over haar ontmoeting met de dief.
„Hetty, ben je absoluut zeker van je zaak?" vroeg hij ernstig.
„Ja ... ik geloof van wel menear," antwoordde Hetty. „Hm.... je gelóóft van wel.... helemaal zaker ben je dus niet.... maar we moeten de zaak toch onderzoeken. Overigens ben je, ondanks mijn verbod, toch alléén op speurtocht gegaan," zei de sportleraar. „Maar het kon niet anders meneer." meende Hetty. „Had je geen agent kunnen waarschuwen?" vroeg meneer Veldman. „Daar heb ik niet aan gedacht meneer," bekende Hetty.
„Denk er dan een volgende keer wél aan," waarschuwde meneer Veldman haar nadrukkelijk. Hetty knikte ijverig. „Gaan we nu naar het hotel meneer?" wilde Hatty weten. Meneer Veldman dacht na, hij zonk diep weg in zijn bureaustoel en legde zijn hand over z'n ogen. „Nee, we gaan niet naar het hotel zonder éérst de politie te hebben ingelicht," besliste hij. De sportleraar haalde de telefoon naar zich toe, draaide het nummer van de politie en vroeg verbinding met de commissaris. Hat duurde aven voor hij deze aan de lijn kraeg; toen vertelde hij hem in hat kort over de ontdekking van Hetty. Hij luisterde naar het antwoord van de politiechef en legde de hoorn op de haak. „De commissaris stuurt een rechercheur naar mijn huis. De rechercheur, Hetty en ik zullen naar het hotel gaan voor een nader onderzoek," besliste de sportleraar. „De anderen moeten maar bij de school blijven wachten. Zodra het onderzoek is afgelopen, zullen we hun verslag uitbrengen over het resultaat. Wim, ga jij naar buiten om de anderen te vertelien wat we gaan doen. Hetty kan hier blijven tot de rechercheur er is."
Wim Laarmans verdween naar buiten om het bevel op te volgen. Hij was danig teleurgesteld dat hij niet mae kon gaan naar het hotel en zo dachten de meeste anderen er ook over. Maar aan een bevel van meneer Veldman viel natuurlijk niet te tornen en daarom trokken de eersteklassers langzaam naar het schoolplein. Vijf minuten na het telefoongesprek belde de rechercheur bij meneer Veldman aan. De commissaris bleek hem reeds uitvoerig te hebben ingelicht over het doel

ALLEEN Voor EEN

van zijn opdracht. Nadat hij kennis had gemaakt met meneer Veldman en Hetty, zochten ze onmiddellijk het hotel op. Eigenlijk was Hetty daar hoogst verbaasd over. Waarom rukten er geen agenten uit om het hotel te omsingelen? En waarom raasden ze niet in een snelle politiewagen met een loeiende sirene naar het hotel? Ze had het zich in haar verbeelding heel anders voorgesteld. „Ik hoop dat het geen vergeefse tocht zal zijn," zei meneer Veldman tot de rechercheur, terwijl ze door de stad liepen. De politieman lachte. „Och, we trekken er dikwijls op uit na een vals alarm; in negen van de tien gevallen draait de zaak op niets uit, we zijn eraan gewend," verzekerde hij. „Poeh.... vals alarm!" dacht

Hetty. „Dus dáárom rukten er geen agenten uit. De politie denkt dat we ze voor niets hebben geroepen. Nou, na 't onderzoek zouden ze daar wel anders over denken!" Hoe dichter ze hotel „Zeemansvreugde" naderden, des te onrustiger werd Hetty. Ze was bang. Wat zou de rechercheur doen? De dief overvallen? Als er dan maar niet geschoten werd. Droeg de rechercheur soms een revolver? Hetty keek hem van opzij aan en zocht naar een bult onder zijn kleding, die het dragen van een revolver zou kunnen verraden. Maar er was geen bult te bekennen. En de rechercheur zag er niet sterk uit, lang niet sterk genoeg om een reus van een dief aan te vallen. Hij was nogal mager zelfs. Nee, Hetty was er niets gerust op. Haar verbazing werd steeds groter. In plaats van éérst het hotel te bespieden ,stapte de detective regelrecht op het hotel toe. Hetty hield de pas in. „Doorlopen, niet treuzelen," beval hij haar. Ze liepen het hotel binnen en de rechercheur stapte naar een soort toonbank. „Goeie morgen, zijn er veel gasten?" vroeg hij aan de man achter de toonbank. „Die meneer schrijft de namen van alle gasten in een boek." fluisterde meneer Veldman tegen Hetty, die begrijpend knikte. De man achter de balie schudde mistroostig met zijn hoofd. „Twee, meer niet," zei hij somber. „Matrozen, die hebben afgemonsterd?" vroeg de rechercheur. „Ja, inderdaad. Ze zullen wel weer snel vertrekken.."
„Hoe zien die mannen eruit?" wilde de rechercheur weten.
„Wel, de ene is erg klein. Hij ziet eruit alsof ze hem in z'n jongensjaren in een schroef hebben gezet," grinnikte de man.
„En de andere?" informeerde de rechercheur verder. „Een brede kerel, flink uit de kluiten gewassen. Een geweldenaar, maar hij zal geen vlieg kwaad doen." Op de hoteltrap, die vanuit de hal naar boven voerde, klonk gestommel. Een breedgeschouderde man daalde de trap af. Hetty verbleekte, ze trok meneer Veldman aan diens mouw en hakkelde: „De dief.... dat is 'm.... de dief!" Meneer Veldman lichtte kalm de rechercheur in. De detective liep op de man toe en liet hem zijn politiepenning zien. Hetty trilde van angst. Zou er nu geen vuurgevecht ontstaan? „Mag ik uw papieren zien?" vroeg de rechercheur aan de man. „Jazeker, natúúrlijk," riep de man met een zware stem, „maar ge moet vast niet denken, dat ik een smokkelaar ben. Ik ben zo eerlijk als goud. Een zeeman gaat recht door zee. „Barend, houd je roer recht," zei mijn moeder altijd en dat was bij Barend niet aan dovemansoren gezegd. Ge moogt gerust m'n papieren zien.... hier." De man stak de rechercheur zijn papieren toe, die hij uit zijn binnenzak had gehaald. De rechercheur bladerde door het monsterboekje van de zeeman „U komt pas uit Zuid-Amerika . . goede reis gehad?" vroeg hij. „Hoe kan de recbercheur de dief zó vriendelijk behandelen?" mompelde Hetty verontwaardigd tegen meneer Veldman ,die echter een vinger op zijn lippen legde en Hetty zo beduldde dat zij stil moest zijn. „Zeker, Barend heeft een goede reis gehad," galmde de stem van de zeeman, „we hadden een beste kok aan boord en het heeft maar één keer gestormd. Maar Barend is voor een storm niet bang." De rechercheur bladerde vluchtig de papieren van de zeeman door. „Alles is in orde, maar wilt u nog even hier blijven staan?" vroeg hij „Blijven staan?" verbaasde de ander zich. „Waarom?" „Ik kom zo bij u terug." verzekerde de politieman bem. Hij liep naar Hetty, voerde haar mee naar een hoek van de hotelhal en fluisterde: Is hij bet? Ben je er zeker van?"
„J-j-j-a...." stotterde Hetty.
„Hm, we zullen zien," zei de rechercbeur. Hij ging terug naar de zeeman. „Waar bevond u zich vier dagen geleden?" vroeg hij. Hetty begreep onmiddellijk de bedoeling van de vraag. Vier dagen geleden was de inbraak gepleegd. Ze wachtte gespannen op het antwoord van de zeeman....

Hetty meent in Barend, de zeeman, de dief te hebben berkend. Ze kàn zich vergissen, maar dat zal gauw genoeg blijken, als de vragen van de recbercheur allemaal zijn beantwoord . . . .

DAT KWAM VERKEERD UIT!

Nee, het zat meneer John Huckle in Engeland die dag beslist niet mee. Hij keek uit het raam en zag dat de politie achter een paar mannen aan zat.
Onmiddellijk stormde hij naar buiten en ging de kerels ook achterna. Bijna had hij hen ingehaald, of één van de agenten die ook heel hard kon lopen, kreeg hem te pakken en gooide hem op de grond. Die agent dacht namelijk dat hij een van de boeven was.
Naderband kwam natuurlijk aan het licht dat dit niet het geval was. Intussen hadden de werkelijke misdadigers de benen genomen.
En nu heeft meneer Huckle zich voorgenomen nooit meer achter een stelletje boeven aan te rennen.

HEB JE DIE AL?

dijes en datjes van Donald Duck

WIE is de uitvinder van de boekdrukkunst? Het juiste antwoord op die vraag zal wel nimmer gevonden worden. Ondanks het feit dat men jarenlang met grote ijver in historische documenten heeft gespeurd, is dit mysterie nooit opgelost. Wij in Nederland zeggen dat het Laurens Janszoon Coster is die in het midden van de 15e eeuw te Haarlem erin slaagde voor het eerst (als voorbeeld voor zijn kleinkinderen) met losse letters te drukken. Maar elders neemt men aan dat het de in dezelfde tijd in de Duitse stad Mainz levende Johannes Gutenberg is geweest die als eerste met behulp van losse letters aan het boekdrukken begon. Weer anderen menen dat Gutenberg de knecht van Coster is geweest en dat hij zich met de losse letters van zijn meester naar Duitsland uit de voeten heeft gemaakt. Hoe het ook zij, deze postzegel van West-Duitsland, uitgegeven in 1954, laat zien hoe Gutenberg vijfhonderd jaar geleden op zijn eigen primitieve wijze bezig is de bijbel te drukken.

WIN EEN "PATSY"

Wat een „Oscar" is voor de filmspelers, is de „Patsy-prijs" voor de Amerikaanse film- en televisiedieren. Dit jaar waren het mijnheer Ed, een „sprekend" paard dat regelmatig voor de tv in Amerika optreedt, en „Big Red", een hond die de hoofdrol in een Walt Disneyfilm speelt, die voor de „Patsy" in aanmerking kwamen.

HENK DE TOVENAAR

Op een middag toen Henk met een paar vriendjes in de kamer aan het spelen was, beweerde hij opeens met 'n geheimzinnige uitdrukking op zijn gezicht: „Jongens, jullie weten het nog niet, maar ik kan toveren!"
„Dat zal wel, doe het dan eens," riepen de vriendjes om het hardst.
„Goed, let op," begon Henk. „Robbie aan jouw nieuwe jasje zitten vijf prachtig glimmende knopen. Nu blijf ik hier in de kamer, jij verdwijnt naar de gang, je telt langzaam tot twintig, daarna kom je terug in de kamer, en dan zul je geen knoop meer aan je jasje hebben."
„Dat kan niet!" meende Rob.
„Nee hoor, dat bestáát niet!" riepen de andere jongens. Rob, toch wel nieuwsgierig, verdween naar de gang, telde tot twintig en ging naar de kamer terug. „Nu," riep hij tegen Henk, „heb ik geen knoop meer aan mijn jas? Waar blijf je met je tovenarij? Alle knopen zitten er nog stevig aan, hoor!"
„Ja zeker," schaterde Henk, „ik heb ook gezegd dat je geen knoop méér aan je jasje zou hebben! Het waren er vijf en het zijn er immers nu nog vijf!"

DAANTJE DIERENVRIEND

Dat de vogels in de winter door de mensen aan voedsel en drinken geholpen moeten worden, is wel bekend.
Maar lang niet iedereen weet dat deze diertjes ook regelmatig behoefte hebben aan zand en kleine steentjes. Gewoonlijk pikken ze die tegelijk met hun voedsel op, dat daardoor in hun maag beter kan verteren. Als het vriest of als er sneeuw ligt, wordt dat moeilijker. Er gaan dan ook in de winter heel wat vogels dood door gebrek aan zand. Vergeet daarom niet om bij 't eten en drinken ook 'n bakje met droog zand neer te zetten. Zo help je onze gevederde vriendjes gezond de winter door te komen. En als straks de voorjaarszon weer schijnt, word je voor je goede zorgen beloond door het vrolijke vogelgezang, dat van alle kanten uit de bomen en struiken weerklinkt.

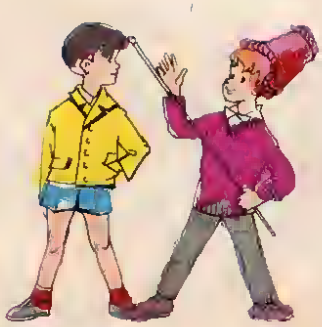

VERZOEK. Indien U weekabonnee bent, wilt U dan zo vriendelijk zijn om in verband met de feestdagen straks de nrs. 51 en 52 tegelijk te betalen? Onze medewerkers die uw **Donald Duck** bezorgen, zullen U daarvoor zeer dankbaar zijn.

HEER BOMMEL en de AAGJES
Tot grote ontsteltenis van Bulle Bas is de Aagjeszwerm de goede stad Rammeldam binnengetrokken. Natuurlijk heeft dit nare gevolgen.
OLIE!
MELDEN
GROOT ALARM!
Er is een plaag in de stad! Iedereen aantreden! Bel de brandweer op! Vlug!
De br...brandweer is in gesprek, meneer de commissaris.
In gesprek, terwijl onze stad vernield wordt?! Dat neem ik niet!
TOK! KRAAK! TOET TOET TOET!
Met de Technische Dienst. Wilt u onmiddellijk een kraanwagen sturen? Het is heel dringend...
VERBODEN MET LOCIN TE SPELEN
Maar de brandweer had za hoar eigen moeilijkheden.

Ik ben juist bezig orders te geven en...
Smoesjes! Je moet de schuldige opsporen, Bas! Dat is je plicht!
MELDEN
!?
Heer Dickerdack! Heer Bas! Sta daar niet zo! Doe iets! Red de goede stad Rommeldam!
!
De schuldige opsporen? Eh... Hm...
DIT is de schuldige! Dat ongedierte is ontsnopt uit een doos von Bommel. Het is ollemool zijn schuld!
L-laot me los!
BANK
!?
Bommel weer, hè? Altijd dezelfde! Stop hem ochter slot en grendel, Bos!
Komt in orde, meneer de burgemeester. Op woter en brood goot 'ie!
Hij wordt opgesloten. Kon ik moor iets doen om hem te helpen...

... wont er monkeert iets oon onze outo. Hij moet nodig eens een goede beurt hebben!
ZING!
KRIIJK! TJIK!
KLANG!
BOOOING! KLINK! BENS!
Is de brondweerouto defect? Dot treft nou slecht!
Wont onze kroonwogen is toevollig net in de reporotie.
De brondweer is nog steeds in gesprek, meneer de commissoris.
Ook dot nog! Ach, wos ik moor nooit bij de politie gegoon!... Als de burgemeester hoort dot...
COMMISSARIS BAS! Wot sta je door?! Heb je nog niet gemerkt dot er een romp over de stod gekomen is?
J-jo, m'meneer de bu-burgemeester...?
Woorom DOE je niets? Hoe woog je het om zorgeloos op 't bureou rond te hongen, terwijl het stodsbeeld verwoest wordt?
M... moor ik ben druk in de weer! Heus!

ONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497, Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct, België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. ©1963 Walt Disney Productions.

Jongens en Meisjes, jullie sparen graag speldjes...

HEB JE DEZE AL?

Nieuw en fantastisch-mooi

Luxe Speldje

voor 10 ct bij die lekkere Knorr-soep!

- *Speldje van gepolijst edelmetaal*
- *Onverbrekelijk gelast*
- *Prachtig goudkleurig*

Laat dit ook aan je moeder zien.

Geachte mevrouw,

Voor uw kinderen hebben de bekende Knorr-fabrieken een bijzonder geslaagd speldje ontworpen. U krijgt het speldje voor slechts **10 ct** bij 2 zakjes Knorr Tomaten-Groentesoep.
Uw winkelier heeft deze verrukkelijke Knorr soep met het speldje al voor u klaar liggen. Totaal slechts f 1.46. Goed idee - koop er twee! U doet er uw kinderen, neefje of nichtje een groot plezier mee.

SAMEN TAFELEN BEGINT MET

Knorr